

Merenkurkun Noutajat ry

Kvarkens Retrievers rf

1/2015

Tervetuloa yhdistyksen
VUOSIKOKOUKSEEN

**24.3.2015 klo 19.00 ABC:llä,
Kiitokaari 2, Vaasa**

**Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat ja hallituksen esitys
kunniajäsenestä.**

Samalla jaetaan myös yhdistyksen kiertopalkinnot.

Kahvitarjoilu

Välkommen på föreningens

ÅRSMÖTE

**24.3.2015 kl 19.00 på ABC,
Expresskurvan 2, Vasa**

**På mötet behandlas stadgeenliga ärenden och styrelsens förslag om
hedersmedlem.**

Samtidigt utdelas även föreningens vandringspris.

Kaffeservering

Hallitus / Styrelsen 2015

Puheenjohtaja / Ordförande

Torsten Lerstrand 050 5575345 torstenlerstrand@hotmail.com

Varapuheenjohtaja

Tuija Kurhela 040 0933619

Sihteeri / Sekreterare

Johanna Lähteinen 044 0220410 sihteeri@merenkurkunnoutajat.com

Jäsensihteerit / Medlemssekreterare

Elina Huhta jasensihteeri@merenkurkunnoutajat.co

Tina Korpela 040 9131630 jasensihteeri@merenkurkunnoutajat.co

Varsinaiset jäsenet / Ordinarie medlemmar

Johanna Lähteinen 044 0220410 jossu_84@hotmail.com

Anne Sid-Koskela 06 3215929 anne.sidkoskela@gmail.com

Raija Skjäll 050 5265227 raija.skjal@netikka.fi

Jyrki Vainio 040 5853506 jyrki.vainio@ss-teracon.fi

Tuija Kurhela 040 0933619

Elina Huhta 040 9131580 huhtakullan@hotmail.com

Varajäsenet / Suppleanter

Tina Korpela 040 9131630 tina_korpela@hotmail.com

Pia Lagus 044 2591102 pia.lagus@netti.fi

Rahastonhoitaja / Kassör

Tuula Meuronen, Puh: 040-558 2622

Toimikunnat / Kommittéer

NOU/NOME/WT

Puheenjohtaja / Ordförande Jyrki Vainio 040 5853506 jyrki.vainio@ss-teracon.fi

Näyttely / Utställning

Puheenjohtaja / Ordförande Riitta Lehtinen 040 8415589 lehtinenriitta@gmail.com

Mejä / Viltspår

Puheenjohtaja / Ordförande Camilla Nylund 040 5911962 nylundcamilla@gmail.co

TOKO / Lydnad

Hallitus / Styrelsen / Tuija Kurhela 0400-933 619

INFO-lehti / INFO-tidningen

aineisto@merenkurkunnoutajat.com

Tina Korpela & Elina Huhta

Järjestämme jälleen yhdessä muiden yhdistyksien kanssa ison juhlanäyttelyn Botniahallissa 11.-12.4.2015.

Tarvitsemme monta vapaaehtoista työntekijää sekä lauantaille että sunnuntaille.

Ilmoittautua voi sähköpostiosoitteeseen lehtinenriitta@gmail.com 22.3. mennessä.

Vuorot jaetaan ilmoittautumisen mukaan, joko aamu/iltapäivä la-su.

Kalenterit esiin ja varaamaan näyttelyviikonlopulle aikaa talkooporukkaan ja mukavaan koiratapahtumaan!

Terveisin Riitta

Vi arrangerar igen en stor jubileumsutställning tillsammans med andra föreningar i Botniahallen 11-12.4.2015.

Vi behöver många frivilliga funktionärer både till lördag och söndag.

Anmäla sig kan man till e-postadressen lehtinenriitta@gmail.com fram till 22.3.

Turerna delas ut i anmälningsordning, endera morgon/eftermiddag lö-sö.

Fram med kalendrarna och reservera tid under utställningsveckoslutet för både talkoinsats och ett trevligt hundevenemang!

Hälsningar Riitta

Yhdistyksen avainhenkilöiden esittely osa 1/2

Presentation av föreningens nyckelpersoner del 1/2

Kuva / Foto Oma / Privat

Olen Johanna Lähteinen, Merenkurkun Noutajien jäsen vuodesta 2010. Nykyisin vaikutan yhdistyksen sihteerinä ja hallituksen varsinaisena jäsenenä (vuodesta 2014). Hallituksen lisäksi kuulun myös mejä- ja näyttelytoimikuntaan, joten puuhaa yhdistyksen parissa riittää.

Kotona vipinää ylläpitää kaksi kultaistanoutajaa, Tytti ja Tella. Tytin kanssa harrastamme kaikkea mahdollista ja mahdotonta, tällä hetkellä pääsääntöisesti kuitenkin mejää ja näyttelyissä käyntiä. Tella nauttii tokoilusta ja kainalokaverin virasta.

Jag heter Johanna Lähteinen och är Kvarkens Retrievers medlem sedan år 2010. Nuförtiden fungerar jag som föreningens sekreterare och ordinarie styrelsemedlem (sedan år 2014). Utöver styrelseuppdraget sitter jag även med i mejä- och utställningskommittéerna, så uppdrag inom föreningen har jag inte brist på.

Hemma är det två golden retrievers, Tytti och Tella, som håller låda. Tytti och jag sysslar med allt möjligt och omöjligt, för tillfället huvudsakligen mejä och deltar i utställningar. Tella njuter av toko och uppgiften som gosehund.

Olen Camilla Nylund ja toimin tänä vuonna mejätoimikunnan puheenjohtajana. Asun Koivulahdessa perheeni sekä kahden kultaisen noutajan, Isan 6 v ja Wendyn 2 v kanssa. Isan ja Wendyn kanssa harrastamme pääasiassa jäljestystä, jota olen itse viimeiset viisitoista vuotta harrastanut. Mejätoimikunnassa olen toiminut vuodesta 2000.

Jag heter Camilla Nylund och är ordförande för viltspårskommittén i år. Jag bor i Kvevlax med min familj och två golden retrievers, Isa 6 år och Wendy 2 år. Med Isa och Wendy ägnar vi oss främst åt viltspårning, något som jag hållit på med de senaste femton åren. I viltspårskommittén har jag varit med sedan år 2000.

Kuva / Foto Oma / Privat

Olen Elina Huhta ja yksi näyttelytoimikunnan ja hallituksen jäsenistä sekä yhdistyksen uusi jäsensihteeri. Perheeseemme kuuluu avopuolisoni Mathias, meidän kaksi poikaamme Mico ja Milo sekä kaksi kultaista tyttöä, Mimosa ja Lili.

Kultaisianoutajia olen kasvattanut vuodesta 2009 nimellä Huhtakullan. Sijoitusnarttuja minulla on kaksi ja jalostusuroksia yksi. Vapaa-aikani vietän koirakentillä, näyttelyissä, hakumetsissä sekä kotona koirien ja lasten kanssa puuhastellen.

Näyttelytoimikunnassa olen mukana neljättä vuotta ja hallituksessa ensimmäistä vuotta. Jo pienestä asti koiraharrastuksiin tottunut olen innolla mukana kehittämässä ja suunnittelemassa toimintaa ja tulevaa vuotta.

Toivon kaikille uusille sekä vanhoille jäsenille mukavia hetkiä koiraharrastuksien parissa.

Jag heter Elina Huhta och sitter som medlem i utställningskommittén och i styrelsen, samt är föreningens nya medlemssekreterare. Till familjen hör min sambo Mathias, våra söner Mico och Milo samt två golden flickor, Mimosa och Lili.

Golden Retrievers har jag fött upp sedan år 2009 under namnet Huhtakullan. Jag har två fodertikar och en avelshane. Min fritid tillbringar jag på hundträningsplaner, på utställningar, i apportskogen samt hemma och pysslar med hundarna och barnen.

I utställningskommittén sitter jag för fjärde året och i styrelsen för första året. Eftersom jag är van med hundaktiviteter från barnsben, ser jag med stor iver fram emot att vara med och utveckla och planera verksamheten och det kommande året.

Jag önskar alla nya och gamla medlemmar många trevliga stunder med hundaktiviteter.

Kuva / Foto Oma / Privat

Kuva / Foto Oma / Privat

Olen Anne Sid-Koskela, hallituksen jäsen. Olen ollut yhdistyksen jäsenenä vuodesta 1992. Jäseneksi tulin silloisen koirani kultaisennoutajan Oscarin (1992-2006) kasvattajan Eivor ja Peter Sellbergin (oli MKN:n pj) kautta. Oscarin kaveriksi hankimme kiharakarvaisen noutajan Ciron (1996-2008). Nyt kanssamme asustaa Tanskan tuonti labukkapoika Lucky (Vasegaard Thunderbird Lucky s. 2010), jonka kanssa harrastan nomea. Yhteisomistuksessa tyttäreni Charlotan kanssa on labukkatyttö Tindra (s. 2008).

Jäsensihteerinä olen ollut kolmeen otteeseen 90-luvulta saakka. Kehäsihteerinä toimin muutaman vuoden 90-luvulla. Ja yhdistyksen näyttelytoimikunnassa vedin treenejä ja olin mukana järjestämässä näyttelyitä. Tottelevaisuuskouluttajana toimin muutaman vuoden 90-luvulla, pitäen pentukursseja. Nomekoulutus ohjaajana olin pari vuotta vetäen taipumuskoekurssia, ja nometreenejä. Metsästyskortin suoritin v. 1996, ihan vaan harrastukseni innoittamana.

Jag heter Anne Sid-Koskela och verkar som styrelsemedlem i föreningen. Jag har varit medlem i föreningen sen år 1992. Medlem blev jag igenom vår golden retriever Oscars (1992-2006) uppfödare Eivor och Peter Sellberg (dåvarande ordförande i Kvarkens Retrievers). Som kamrat till Oscar skaffade vi oss Curly Coated Retriever Ciro (1996-2008). Hos oss bor nuförtiden en från Danmark hämtad labradorkille, Lucky (Vasegaard Thunderbird Lucky f.2010), som jag tränar jakt med. I samägo med min dotter Charlotta har vi labradortiken Tindra (f.2008).

Som medlemssekreterare har jag varit vid tre olika tillfällen sen 90-talet. Jag verkade som ringfunktionär några gånger på 90-talet. I föreningens utställningskommitté höll jag träningar och var med och ordnade utställningar. Som lydnadsskolare verkade jag några år på 90-talet och höll valpkurser. Som jaktskolare var jag ett par år och höll anlagsprovskurs och träningar i jakt. Inspirerad av min egen hobby avlade jag Jaktkortet 1996.

Olen Lehtisen Riitta ja aloittamassa kolmatta vuotta yhdistyksen näyttelytoimikunnan puheenjohtajana. Perheeseeni kuuluu mieheni Hannu, kultainennoutaja Iina, yksivuotias iloinen hännänheiluttaja sekä monirotuinen Bella 12 vuotta ja 7-kertainen valio, ainakin omasta mielestään. Harrastan koirien kanssa paljon lenkkeilyä ja näyttelyä. Tämän vuoden tavoitteet ovat taiparit ja mejä. Saapi nähä kuinka tyttöjen käy...

Kolme lastani ovat jo lentäneet pesästä, nyt on aikaa harrastaa monenmoista koirien kanssa ja toki ilmankin. Se tässä koiratoiminnassa on parasta kun tapaa uusia ja vanhoja koiraharrastajia ja ennenkaikkea noita hännänheiluttajia.

Mukavaa alkavaa harrastustoimintaa kaikille jäsenille!

Jag heter Riitta Lehtinen och har påbörjat tredje året som ordförande för föreningens utställningskommitté. Till familjen hör min man Hannu, golden retrievern Iina, en ettårig glad svansviftare samt blandrasen Bella 12 år och 7-faldig champion, i alla fall enligt henne själv. Jag motionerar mycket med hundarna och deltar i utställningar. Det här årets mål är anlagsprov och viltspår. Få se hur det går för tjejerna...

Mina tre barn är redan utflugna, nu finns det tid att göra saker med hundarna och naturligtvis utan också. Det bästa med hundhobbyn är att man träffar nya och gamla hundvänner och framför allt de där svansviftarna.

Trevlig början på hobbyverksamheten till alla medlemmar!

Kuva / Foto Oma / Privat

Aloitin NOME-harrastuksen noin viisi vuotta sitten hankittuani käyttölinjaisen labradorinnoutajan narttupennun, joka sai nimekseen Bella. Yhdistyksessä toimin internetsivuston administraattorina ja NOME-toimikunnassa olen mukana treenejä vetämässä sekä kokeissa toimitsijana.

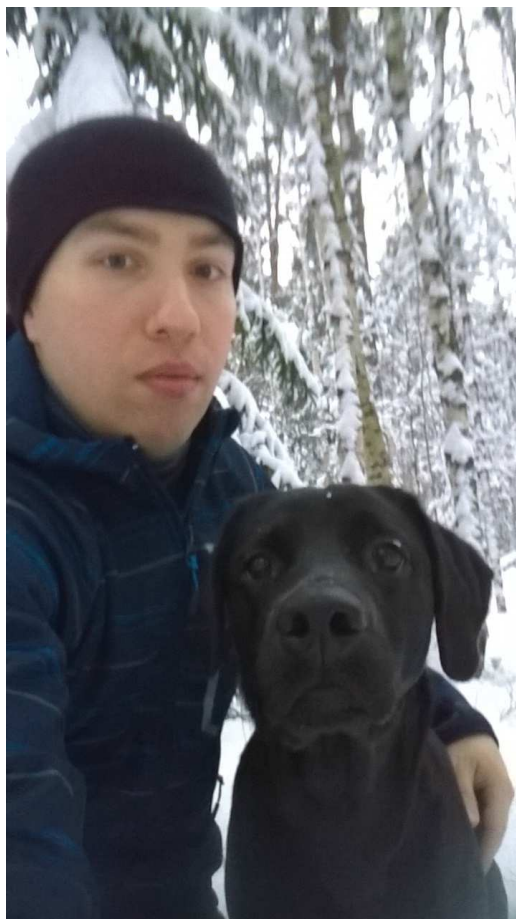
Bella-koiran kanssa käymme koulutuksissa, treeneissä ja kokeissa aina kun aikataulu sen sallii. Koiraharrastuksen lisäksi kuntoilen aktiivisesti. Kesäkaudet kuluvat polkujuoksun sekä pyöräilyn, ja talvet hiihdon parissa. Tästä koirani on myös päässyt osalliseksi hyvin pitkien lenkkien muodossa.

Janne Hautala

Jag började med NOME för ungefär 5 år sedan, då jag skaffade mig en brukslinje labrador retriever tik. Hon fick namnet Bella. I föreningen fungerar jag som administratör för internetsidorna och via NOME-kommittén är jag med och drar träningar samt agerar provfunktionär.

Med Bella-hunden deltar vi i skolningar, träningar och prov alltid när tidtabellen tillåter. Förutom hundhobbyn motionerar jag aktivt. Sommaren går åt till löpning och cykling, på vintern är det skidning på programmet. Min hund har också fått ta del av motioneringen genom väldigt långa länkar.

Janne Hautala

Kuva / Foto Oma / Privat

Ensimmäisen labradorini, Nereidin, hankin vuonna 1992. Tämä koira oli erittäin kovapäinen, mutta samalla se opetti todella paljon. Kokeilimme vähän kaikkea, kuten nomea (ALO-luokassa), mejää (JVA), tokoa (EVL-luokassa) sekä näyttelyitä (sert). Tuohon aikaan Merenkurkun Noutajilla oli myös agility-harjoituksia, joissa kävimme. Tästä koirasta näin, kuinka se rakasti linnunraatojen noutamista, joten sen tähden alkoi kiinnostus nomea kohtaan. Tokon aloitimme koiran ollessa 6-vuotias, eli milloin tahansa voi alkaa uuden lajin. Tämän jälkeen minulle tuli labradori Ella (Strongline's Alias), jonka kanssa keskityimme lähinnä nomeen (AVO-luokassa). Valitettavasti koira menehtyi 6-vuotiaana, mutta minulle jäi Ellan tytär Lotta (Strongline's Chip Chap). Lotta oli pieni koira suurella persoonalla ja isolla sydämmellä. Lotan kanssa kokeilimme nomea ja näyttelyitä, mutta ikäväkseni menetin koiran sen ollessa 3-vuotias.

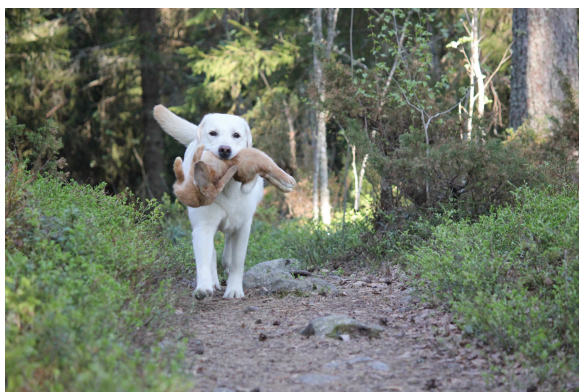
Tällä hetkellä kotonani on kaksi labradoria; Mia (Strongline's Corn Flower) sekä Anna (Do Day's Oceanna). Mian kanssa harrastan nomea sekä käymme välillä näyttelyissä. Lisäksi tyttäreni Heidi on startannut sen kanssa mejässä. Mia on 2,5-vuotias monipuolinen, järkevä labradori-neiti, joka innostuu valtavasti dameista ja linnuista sekä jäljestämisestä. Anna on puolestaan 1-vuotias vilkas ja iloinen jekkuilija, jolla pilkettä silmäkulmassa. Annan kanssa olemme käyneet näyttelyissä ja tulevana kesänä olisi tarkoitus suunnata taippareihin.

Marjo Männistö-Kangasluoma

Min första labrador, Nereidin, skaffade jag år 1992. Den hunden hade väldigt starkt psyke, men samtidigt lärde den mig väldigt mycket. Vi provade på lite allt möjligt, som nome (ALO-klass), viltspår (JVA), lydnad (EVL-klass) samt utställningar (cert). På den tiden hade Kvarkens Retrievers även agility-träningar, som vi deltog i. På den här hunden såg jag hur mycket den tyckte om att hämta döda fåglar och därför väcktes intresset för nome. Lydnad började vi träna när hunden var 6 år, så man kan börja på med något nytt när som helst. Efter det här kom labradoren Ella (Strongline's Alias), som vi mest tränade nome (i AVO-klass) med. Tyvärr dog hunden som 6-åring, men kvar blev Ellas dotter Lotta (Strongline's Chip Chap). Lotta var en liten hund med stor personlighet och stort hjärta. Med Lotta provade vi på nome och utställning, men tyvärr förlorade jag henne som 3-åring.

För tillfället finns det två labradorer Mia (Strongline's Corn Flower) och Anna (Do Day's Oceanna) hemma. Med Mia tränar vi nome och deltar emellanåt i utställningar. Dessutom har min dotter Heidi startat med henne i mejä. Mia är en 2,5-årig, mångsidig, vettig labrador-fröken, som tycker väldigt mycket om dummies och fåglar samt spårning. Anna är en 1-årig, livlig och glad skojare, med glimten i ögat. Med Anna har vi deltagit i utställningar och inkommande sommar är det meningen att ställa siktet på anlagsprov.

Marjo Männistö-Kangasluoma

Kuvat / Foton Oma / Privat

Nimeni on Sonja Lahdenranta-Husu ja olen viimeisen viidentoista vuoden ollut aktiivisesti mukana noutajien harrastustoiminnassa monella eri saralla.

Reilut 15 vuotta sitten sydämeni sulatti ensimmäinen oma koirani kultainennoutaja Jenna (FI TVA & JVA Pilliklubin Hellunen) ja siitä kaikki alkoi. Jennan kanssa aloitin myös aktiivisen kilpailemisen. Niin kuin useasti elämän varrella toko valikoitui lajikseni sattumalta. Jenna oli luonteensa ja ominaisuuksiensa puolesta täydellinen minulle, joka vasta opettelun koiran kouluttamisen alkeita. Jennan rauhallisuus sekä miellyttämisen halu antoi ohjaajalle paljon anteeksi ja näin minä opin kouluttajana sekä kilpailijana.

Noin 12 vuotta sitten hankimme Jennalle kaveriksi Pipsan (FI TVA & JVA Pilliklubin Piparminttu). Jennan ollessa rauhallinen luonteeltaan niin Pipsalla löytyi temperamenttia ja vauhtia. Pipsan kanssa tutustuin myös mejään, koska tuolle vauhdikkaalle kultaiselle piti löytää tekemisen muoto, johon se sai purkaa energiaansa, mutta samalla säilyttää keskittymiskykyä.

Noin 5 kuukautta sitten perheeseemme muutti Pinja (Häämörin Wiileä Wenla). Pinjassa löytyy vauhdikkuutta, mutta samalla myös kykyä rauhoittua. Aika näyttää, mihin Pinjan kanssa päädyimme, mutta nome on laji, johon meidän on tarkoitus tutustua lähemmin.

Kouluttajana ja ohjaajana olen oppinut, että oikotietä ei ole, perusasiat on osattava ja niiden päälle vasta rakennetaan. Matkan varrella tulee niin epäonnistumisia kuin onnistumisia. Tasapainon löytäminen ei ole aina helppoa, mieti mitä vaadit koiraltasi treeneissä tai kisoissa - sopivasti – ei liikaa eikä liian vähän. Kultaiseni ovat opettaneet ja tulevat varmasti opettamaan minulle ohjaajana myös kantapään kautta, että koiraltaan ei voi/pidä vaatia sellaista mitä se ei osaa. Jos homma ei onnistu treenatessa, ei se kokeessakaan onnistu. Kaikki koirani ovat opettaneet minulle valtavasti siitä, mitä on koiran ja ihmisen välinen yhteistyö ja luottamus.

Kuva / Foto Oma / Privat

Mitt namn är Sonja Lahdenranta-Husu och jag har under de senaste femton åren aktivt deltagit i retrieververksamhet på många olika sätt. För dryga 15 år sedan stal min första egna hund, golden retrievern Jenna (FI TVA & JVA Pilliklubin Hellunen) mitt hjärta och där fick allt sitt början. Med Jenna började jag aktivt delta i tävlingar. Precis som med andra saker i livet var det slumpen som avgjorde och lydnad blev vår gren. Både till lynnet och egenskaperna var Jenna perfekt för mig, som just börjat lära mig grunderna i att skola en hund. Jennas lugn och viljan att vara till lags förlät föraren för mycket och via det lärde jag mig både som skolare och tävlingsdeltagare.

För ungefär 12 år sedan skaffade vi en kompis åt Jenna, Pipsa (FI TVA & JVA Pilliklubin Piparminttu). Då Jenna var väldigt lugn till lynnet så fanns det desto mer temperament och fart i Pipsa. Med Pipsa blev jag bekant med viltspår, eftersom det behövdes något som den fartfyllda golden retrievern kunde bryta ut sin energi på, men samtidigt behålla koncentrationsförmågan. För ungefär 5 månader sedan flyttade Pinja (Häämörin Wiileä Wenla) in hos oss. I Pinja finns det fart, men även en förmåga att lugna ner sig. Tiden utvisar var vi hamnar med Pinja, men nome är en gren, som vi tänker bekanta oss närmare med. Som skolare och förare har jag lärt mig att det inte finns någon genväg, grunderna måste kunnas och först ovanpå dem kan man bygga vidare. Det kommer både misslyckanden och framgångar under resan. Det är inte alltid lätt att hitta balansen, tänk på vad du begär av din hund under träningar och tävlingar – lagom – inte för mycket och inte för lite. Mina golden har lärt mig och kommer säkert att lära mig som förare även den hårda vägen, att man inte kan/ska begära sådant av sin hund, som den inte kan. Om det inte lyckas på träningarna, så lyckas det inte heller på provet. Alla mina hundar har lärt mig oerhört mycket vad samarbetet och förtroende mellan hund och människa egentligen är.

Olen Pentti Ihmäki, vähäkyröläinen paluumuuttaja ja palasin tänne lakeuksille joitain vuosia sitten. Lähdimme syksyllä 1973 Vaasan Purolasta Ouluun ja palasimme sitten Savosta liki 40 vuotta myöhemmin tänne synnyinseudulle. Työnteon lisäksi on harrastettu autojen entisöintiä, hiihtoa, patikointia Lapissa jne. Nyt on koirien rinnalla lapsuuden kodin kunnostus.

Labbiksia meillä on ollut tähän mennessä neljä koira. Ensimmäisen labbiksen rodun ja ostopaikan valitsi tyttäreemme aikoinaan. Hänellä oli selvät pasmat: rodun hän valitsi keräämiensä tietojen perusteella ja kasvattaja löytyi kennelliitosta Kaijan avustuksella. Nettiähän ei silloin ollut. Koira oli Sprucehills Doora, vanhemmat muotovalioita ja pentu oli luonnollisesti vanhempiensa muotoinen. Näyttelyissä kävimme jonkin verran ja saimme 1 tuloksia, mutta kokemus ja taitomme ei riittänyt pidemmälle. Doora oli sitten erittäin hyvä seurakoira ja oli perheessämme melkein 14 vuotta.

Seuraavaksi saimme hankittua Yelmerin Rosebud, Nuppu. Nupulla oli kait $\frac{1}{4}$ veressään metsästyslinjaista ja Kaijan neuvosta menimme oppia saamaan Savon Nuuskujen toimintaan Varkauteen. Nuppu oli myös erittäin hyvä ja seurallinen koira ja kävimme nome-B kokeissa vaihtelevalla tuloksella. Meillä molemmilla oli hauskaa tuloksesta riippumatta. Paras tulos oli AVO3 tulos ja mielestäni siihen oli kaksi syytä. Nuppu oli niin itsenäinen koira, ettei se "alistunut" ohjaukseen, ellei se itse sitä halunnut. Toinen syy oli Nelli, joka oli tullut toiseksi koiraksemme Nupun ollessa 4 vuotias. Nelli oli nopeampi ja taitavampi, joten Nuppu antoi nuoremman tehdä nämä hakuhommat. Nupun elämä päättyi 7-vuotiaana takapään halvaukseen.

Olin Savossa ollessani ihmetellyt voittajaluokkien koirien ja ohjaajien rauhallisuutta ennen koetta. Nyt Nellin / Jummi Jammin Fizz:n tullessa perheeseemme, koira kehittyi paljon nopeammin kuin sen ohjaaja. Kokeet olivat nopeita ja helppoja Nellille. Taipparin suorittamisen jälkeen olimme voittajaluokan kokeissa kahden vuoden kuluttua. Taso jota en ollut koskaan itselle / koiralleni kuvitellutkaan. Tosin sen VOI 1 tuloksen saamiseen piti ohjaajan vielä kasvaa pari vuotta. Senkin tason saavutimme sitten viime kesänä. Tosin sitä ennen olimme hyvin aallonpohjalla Nellin syöpäleikkausten vuoksi, mutta synkän talven jälkeen tuli uusi entistä parempi vuosi koetulosten perusteella ja varmaan ainakin omistajan rakkaus koiraansa kasvoi. Mieleen jäi viime kesältä tuomarin lausahdus: "Sinulla on niin hyvä koira, ettet itse sitä tajua". Nellin kanssa kävimme suorittamassa tammikuun lopulla Noutajien Käytännön Metsästyskokeen Asikkalassa. Nelli ei valitettavasti ole päässyt todelliseen metsästykseseen, koska minä lunastin vuonna 1971 viimeisen kerran metsästyskortin.

Nupun äkillisen poismenon vuoksi piti saada uusi koira. Nellin kasvattajan avulla saimme seuraavan perheenjäsenen: Allihuupan Neiti Näpsä. Näpsä on nimensä veroinen. Entistä nopeampi ja palvelualtis, ei pysähdy hetkeksikään. Vaatii enemmän positiivista vahvistusta kuin Nelli, mutta harjoitukset menivät pian samalle tasolle kuin Nellillä, koska samoja harjoituksia ollaan tehty vuorotellen. Näpsä suoritti taipparit toukokuussa ja syksyllä tuloksena oli jo AVO2 tulos. Välillä suoritimme ALO2 kerran ja sitten ALO1 tuloksen kahdesti. Alku ensimmäiselle kesälle oli todella hyvä.

Varsinaista koirankasvatuskoulutusta en ole hankkinut, olen koettanut seurata eri ohjaajien toimintaa kokeissa ja siellä saatuja ohjeita / neuvoja. Koiria tuntuu olevan yhtä monta persoonaa kuin meitä ihmisiä. Mikä sopii yhdelle, ei sovi kaikille. Toisaalta emme me ihmisetkään sopeudu vain yhteen kasvatustapaan. Jos yksi ei toimi, voi kokeilla toista. Toisaalta onneksi on monia harrastusmahdollisuuksia labbiksillekin. Pääasia on, että koiralla ja isännällä on mukava yhteinen harrastus.

Nelli ja Näpsä (Kuvat / Foton Oma / Privat)

Nelli ja fasaanit käytännön metsäkokeessa.

Jag är Pentti Ihmäki, en återflyttare från Lillkyro, som återvände hit till vidderna för några år sedan. På hösten 1973 flyttade vi från Bobäck i Vasa till Uleåborg och vi återvände till födelsebygden nästan 40 år sedan från Savolax. Förutom arbete har intressena varit restaurering av bilar, skidning, vandring i Lappland osv. Nu är det renovering av barndomshemmet som gäller vid sidan av hundarna.

Labradorer har vi hittills haft fyra utav. Valet av den första labradorens ras och inköpsstället var det vår dotter som gjorde. Hon hade genomtänkta planer: rasen valde hon baserat på sina efterforskningar och uppfödaren hittade hon via Kaija på kennelklubben. Internet fanns ju inte då. Hunden hette Sprucehills Doorra, föräldrarna var champions och valpen såg naturligtvis ut som sina föräldrar. Vi var på några utställningar och fick 1 pris, men erfarenheten och kunskapen räckte inte längre. Doorra var sedan en väldigt bra sällskapshund och fanns i familjen nästan 14 år.

Nästa hund vi skaffade var Yelmerin Rosebud, Nuppu. Nuppu hade $\frac{1}{4}$ jaktlinje i blodet och Kaija rådde oss att ta kontakt med Savon Nuuskut och deras verksamhet i Varkaus. Nuppu var också en väldigt duktig och sällskaplig hund och vi deltog i nome-B prov med varierande resultat. Vi hade båda roligt oberoende av resultatet. Bästa resultat var AVO3 och enligt mig så fanns det två orsaker till det. Nuppu var en självständig hund och den underkastade sig inte föraren om den inte själv ville. Den andra orsaken var Nelli, som hade kommit till oss som andra hund när Nuppu var 4 år. Nelli var snabbare och skickligare, så Nuppu lät den yngre göra apporterna. Nuppus liv tog slut vid 7-års ålder med en förlamning av bakdelen.

I Savolax var jag förundrad över vinnarklassens hundars och förares lugn före provet. När nu Nelli / Jummi Jammin Fizz kom till familjen, utvecklades hunden mycket snabbare än föraren. Proven var snabba och lätta för Nelli. Efter genomfört anlagsprov var vi i vinnarklassens prov två år senare. En nivå som jag aldrig tänkt mig vare sig för mig eller hunden. Å andra sidan för att uppnå VOI1 resultat var föraren tvungen att växa ännu ett par år. Den nivån uppnådde vi senaste sommar. Före det var vi nere i en svacka pga Nellis canceroperationer, men efter en dyster vinter kom ett ännu bättre år på basen av provresultaten och säkert växte åtminstone ägarens kärlek till hunden. Domarens kommentar från förra sommaren har etsat sig fast i minnet: "Du har en så bra hund att du inte själv förstår det". I slutet på januari genomförde vi Retrievrarnas Praktiska Jaktprov med Nelli i Asikkala. Nelli har tyvärr inte fått vara på riktig jakt, eftersom jag löste ut jaktkortet senast år 1971.

Efter Nuppus plötsliga bortgång behövdes en ny hund. Med hjälp av Nellis uppfödare fick vi följande familjemedlem: Allihuupan Neiti Näpsä. Näpsä är precis som namnet säger. Snabbare än tidigare och tjänstvillig, stannar inte för en sekund. Kräver mer positiv bekräftelse än Nelli, men träningarna steg snabbt till samma nivå som Nellis, eftersom samma övningar har utförts i tur och ordning. Näpsä genomförde anlagsprovet i maj och på hösten var resultatet redan AVO2. Emellanåt uppnådde vi ALO2 en gång och sedan ALO1 resultatet två gånger. Början på den första sommaren var verkligen bra.

Någon egentlig hunduppfödarskolning har jag inte skaffat mig, jag har försökt följa med olika instruktörers agerande på proven och följt råd och direktiv, som jag fått därifrån. Hos hundarna verkar det finnas lika många olika personligheter som det finns hos oss människor. Det som passar den ena, passar inte alla. Å andra sidan så fogar vi människor oss inte efter endast en uppfostringsmetod. Om en inte fungerar, kan man pröva en annan. Det är tur att det också finns många olika aktiviteter och möjligheter för labradorer. Huvudsaken är att hunden och husse har en trevlig gemensam hobby.

Pentti ja Nelli (Kuva / Foto Marjo)

Nimeni on Pia Lagus ja olen ollut koira-aktiivi 11-vuotiaasta asti saatuani ensimmäisen koirani. Vuonna 1995 ensimmäinen noutaja muutti taloon ja liityin samalla Merenkurkun Noutajat r.y:n jäseneksi. Olen monta vuotta toiminut mejötoimikunnassa Tällä hetkellä olen myös hallituksen varajäsenenä.

Kuva / Foto Oma / Privat

Asun Koivulahdessa yhdessä mieheni Olain, lastemme Isabellan ja Benin sekä koiriemme Sniffin ja Flingan kanssa. Sniff on erittäin kiltti, pian 6-vuotias, musta labradori narttu, jolla on erittäin paljon energiaa. Hän on jälkivalio ja auttaa Olaita lintumetsästyksessä. Sniff ei ole vielä päässyt tositoimiin kokeilemaan osaamistaan käytännönjäljestyksessä, mutta odotamme innokkaina sitä päivää. Flinga on 2-vuotias kultainen noutaja narttu. Rauhallinen, kaunis neiti ei ole vielä päättänyt lempilajiaan.

Olen vuosien saatossa kokeillut useammat yhdistyksen tarjoamat harrastukset, mutta minulle ja useimmille koirilleni mejö on aina ollut laji numero yksi. Harrastus joka on antanut sekä koirille että minulle lukuisat hienot ja välillä aika hikiset hetket metsässä, mutta ennen kaikkea mahtavat osaamiset ja paljon samanmielisiä ystäviä ikuisiksi.

Jag heter Pia Lagus och har varit hundaktiv sedan jag som 11-åring fick min första hund. År 1995 flyttade min första retriever in och jag blev i samma veva medlem i Kvarkens Retrievers r.f. Jag har varit medlem i viltspårkommittén under många år. För tillfället är jag även suppleant i styrelsen.

Jag bor i Kvevlax tillsammans med min man Olai, våra barn Isabella och Ben, våra hundar Sniff och Flinga. Sniff är en enormt snäll, snart 6-årig svart labradortik med massor av energi. Hon är viltspårchampion och hjälper Olai i fågeljakten. Hon har ännu inte fått tillfälle att pröva sina färdigheter vid praktiskt eftersök, men vi väntar med iver på den dagen. Flinga är en 2-årig golden retrievertik. En lugn, vacker dam som ännu inte riktigt beslutat sig för vilken gren som är hennes.

Jag har under åren prövat på de flesta aktiviteter föreningen erbjuder, men för mig och de flesta av mina hundar har viltspår alltid varit gren nummer ett. En hobby som gett både hundarna och mig otaliga fina och stundom rätt svettiga stunder i skogen, men framför allt fantastiska färdigheter och många likasinnade vänner för livet.

Kuva / Foto Oma / Privat

Nimeni on Tina Korpela ja olen toinen jäsensihteereistä sekä hallituksen varajäsen. Toimin yrittäjänä ja asun Koskössä yhdessä lasteni Janikan ja Tomin kanssa. Ensimmäisen kultaisennoutajani Minnan (1989-1997) kautta tutustuin Merenkurkun Noutajiin jo 90-luvulla. Kokeilimme sekä näyttelyissä käyntiä että agilityä. Toisen kultaisennoutajani Sabinan (Misstep's Allow For Me 1994-2004) hain Oulusta, mutta isä oli Jungsundista. Kun kaksi vuotta sitten päätin vastata lehti-ilmoitukseen ja kävin kasvattajan luona Singsbyssä, huomasimme yllättäen kasvattajan olevan Sabinan isän omistajan tytär. Lopputulos oli että Flip (Huhtakullan Lumitähti) muutti meille.

Melkein kymmenen vuoden tauon jälkeen elämme nyt oikein koiran elämää. Flip on sympaattinen herrasmies, joka on kiinnostunut kaikesta. Olemme kokeilleet näyttelyissä käyntejä, jäljestystä ja nyt viimeksi nome-perustottelevaisuusharjoituksia päämääränä taipumuskoe. Flipistä tuli syksyllä isä 8 ihanalle pennulle. Koska lapseni ja erityisesti Janika ovat erittäin kiinnostuneita koirista, päätimme hankkia perheellisäystä viime kesänä. Kuinkas sitten kävikään, meille tulikin kaksi pentua, Twix (Little Violet's Red Bull) Itävallasta ja Ace (Cheek To Cheek Johnny Walker) Ranskasta. Twix ja Ace osallistuivat syksyllä pentukurssiin ja lisäksi olemme harjoitelleet näyttelyä. Kaikki kolme koiraa ovat tottuneet muihin eläimiin ja arki sujuu hevoson, kahden kissan, kahden kanin ja papukaijan seurassa. Helmikuun lopussa arkipäivä muuttui ja jouduimme jättämään hyvästit hevoselle ja reilu viikko sen jälkeen myös Twixille. Elämä ottaa ja elämä antaa, kiitollisuus vietetystä yhteisestä ajasta voittaa jossain vaiheessa surua ja ikävää. Sitä hetkeä odotellen...

Jag heter Tina Korpela och är en av medlemssekreterarna samt suppleant i styrelsen. Jag är företagare och bor i Koskö tillsammans med mina barn Janika och Tomi. Min första golden retriever Minna (1989-1997) gjorde att jag kom i kontakt med Kvarkens Retrievers redan i början på 90-talet. Vi provade på både utställning och agility. Min andra golden retriever Sabina (Misstep's Allow For Me 1994-2004) hämtade jag från Uleåborg, men pappan var från Jungsund. När jag för två år sen beslöt mig för att svara på en annons och åkte till uppfödaren i Singsby, blev vi verkligen förvånade då det visade sig att uppfödaren var dotter till Sabinas pappas ägare. Slutresultatet blev att Flip (Huhtakullan Lumitähti) flyttade hem till oss.

Efter en paus på nästan tio år blev det hund för hela slanten. Flip är en väldigt sympatisk herreman, som är intresserad av allt. Vi har provat på utställning, viltspår och nu senast nome-grundlydnadsträningar med siktet på anlagsprov. Flip blev i höstas pappa till 8 ljuvliga valpar. Eftersom barnen och i synnerhet Janika är väldigt intresserad av hundar, beslöt vi att utöka familjen med en valp senaste sommar. Hur det nu gick så blev det två nya familjemedlemmar, Twix (Little Violet's Red Bull) från Österrike och Ace (Cheek To Cheek Johnny Walker) från Frankrike. Twix och Ace deltog i valpkursen i höstas och dessutom har vi tränat utställning. Alla tre hundarna är vana med andra djur och delar vardagen med en häst, två katter, två kaniner och en papegoja. I slutet av februari förändrades vardagen och vi var tvungna att säga adjö till hästen och en dryg vecka senare även till Twix. Livet tar och livet ger, tacksamheten över den tid vi fått tillbringa tillsammans vinner i något skede över sorgen och saknaden. Vi lever i väntan på den tiden...

Kuva / Foto Oma / Privat

Pentukurssi / Valpkurs

Kuva / Foto Riitta Lehtinen

Pentukurssi järjestettiin loka-joulukuussa. Kurssi koostui viidestä kerrasta ja harjoiteltiin mm kontaktin ottoa sekä perustottelevaisuutta. Kiinnostus kurssia kohtaan oli valtava ja 16 paikkaa täyttyivät ripeästi. Koirakot jaettiin kahteen ryhmään ja vetäjinä toimi Riitta Lehtinen ja Anne Sid-Koskela. Kurssitilaisuudet pidettiin eri paikoissa ja tälleen totuteltiin pennut uusiin ympäristöihin.

En valpkurs arrangerades i oktober-december. Kursen bestod av fem tillfällen och bl a kontakttagande och grundlydnad tränades. Intresset för kursen var enormt och 16 platser fylldes snabbt. Hundar och förare delades in i två grupper och som dragare fungerade Riitta Lehtinen och Anne Sid-Koskela. Kurstillfällena hölls på olika platser för att samtidigt vänja valparna vid nya omgivningar.

Kuva / Foto Anne Sid-Koskela

NOME-KOULUTUSVIIKONLOPPU / -SKOLNINGSVECKOSLUT 22.-23.11.2014

Yhdistys järjesti NOME-koulutusviikonlopun 22.-23.11.2014, jossa kouluttajana toimii Esa Valkonen. Tässä pieni esittely Esasta :

Vuonna -91 tuli hankittua ensimmäinen noutaja. Lähinnä metsästyskäyttöön. Tulipa sitten lähdettyä sen koiran kanssa koulutuskentille ja siitäpä alkoi kokeissa käyminen ja alkoipa myös kouluttajaura paikallisessa yhdistyksessä. Sen jälkeen on tullut käytyä kokeissa niin Suomessa kuin myös ulkomaillakin kaikissa koemuodoissa. Matkan varrella on tullut noutajamestaruus, pohjoismaiden mestaruus ja henkilökohtainen Euroopan mestaruus. Kaikki koirani ovat olleet erilaisia ja opettaneet minua paljon. Hienoimpia hetkiä ovat olleet loppujen lopuksi metsästysreissut koirieni kanssa. Ne reissut parhaimmillaan kruunaavat koulutuksen tulokset ja kertovat kuinka koira haluaa riistan löytää tosi tilanteessa. /Esa

Viikonlopun aikana koulutukseen osallistui 25 koirakkoa sekä runsaasti kuunteluoppilaita. Koirakot oli etukäteen jaettu neljään ryhmään osaamisen mukaan. Jokaiselle ryhmälle järjestettiin erilainen 3 h koulutustilaisuus, eli oppia tuli paljon myös esteiden ylityksistä (Esalla oli koulutusaita mukana). Koulutus käytiin suhteellisen mukavassa säässä myöhäisestä ajankohdasta huolimatta. Lauantain ja sunnuntain välisenä yönä satanut lumi ei pahemmin koulutusta haitannut. Ahkerat toimitsijat putsasivat lumet pois damien heittopaikoista.

Föreningen arrangerade ett NOME-skolningsveckoslut 22-23.11.2014 med instruktören Esa Valkonen. En liten introduktion om Esa :

Jag skaffade mig den första retrievern år -91, främst för jakt. Vi deltog i skolningstillfällen med den hunden och därpå följde prov. I samband med det inledde jag även instruktörskarriären i den lokala föreningen. Efter det har jag deltagit i provtillfällen både i Finland och utomlands i alla möjliga provvarianter. Under årens lopp har jag erhållit retrievermästerskap, nordiskt mästerskap och personligt Europa mästerskap. Alla mina hundar har varit olika och lärt mig mycket. De finaste stunderna har sista slutligen varit jaktturerna med mina hundar. De stunderna kronar resultaten av skolningarna och berättar hur hunden vill hitta bytet när det verkligen gäller. /Esa

Under helgen deltog 25 hundekipage och många åhörare i skolningen. Hundekipagen var på förhand indelade i fyra grupper beroende på kundskapsnivå. För varje grupp ordnades ett speciellt 3 h skolningstillfälle och rikligt med kunskap fick man även angående hinder (Esa hade med sig ett skolningsstaket). Vädret under skolningen var relativt mänskligt med tanke på den sena tidpunkten. Snön som föll under natten mellan lördag och söndag störde inte skolningen nämnvärt. Duktiga funktionärer putsade bort snön från dummynas kastningsplatser.

Vaasan Kansainvälinen koiranäyttely 11.-12.4.2015

Tänä vuonna onkin sitten 25-vuotisjuhlanäyttely. Monet näyttelyt on jo järjestetty ja hoidettu kunnialla loppuun. Vaasan näyttely on saanut paljon kiitosta hyvästä hengestä ja järjestelyistä.

Tämän vuoden näyttelyyn odotamme taas suurta koiramäärää ja paljon ihmisiä seuraamaan näyttelyä. Ilmoittautuminen on jo kovaa vauhtia menossa ja näyttelyharjoitukset käynnissä.

Jäseniä on jo ilmottautunut viikonlopun näyttelyyn talkoihin, mutta lisää toki kaivataan. Ilmoitella voit minulle sähköpostiin joka löytyy MKN:n sivuilta. Tavataan sitten näyttelyssä ja vietetään mukava näyttelyviikonloppu!

Terveisin Riitta

Vasa Internationella hundutställning 11-12.4.2015

I år är det då dags för en 25-årsjubileumsutställning. Många utställningar har redan arrangerats och slutförts med äran i behåll. Utställningen i Vasa har fått många tack för den goda stämningen och arrangemangen.

I år väntar vi oss igen ett stort antal hundar och massor av åskådare. Anmälningstiden är långt på väg och utställningsträningarna i gång.

Flera medlemmar har redan anmält sig till utställningens talkoarbetet under veckoslutet, men fler behövs. Anmäla sig kan man till min epost som finns på KR:s sidor. Vi ses på utställningen och tillbringar ett trevligt utställningsveckoslut!

Hälsningar Riitta

Rally-tokoa hymyssä suin ja hännät heiluen

Rally-toko on 2000-luvun alkupuolella Yhdysvalloissa kehitetty laji, joka yhdistää elementtejä tokosta, agilitystä ja koiratanssista. Siinä tärkeintä on ohjaajan ja koiran iloinen yhteistyö hyvässä kontaktissa. Koiraa saa ohjata sekä suullisin käskyin että käsimerkein, ja kannustaa koko suorituksen ajan. Rally-toko kehitettiin aivan tavallisia koiranomistajia ajatellen ja sen päätavoitteena onkin saada aikaan koiria, jotka on koulutettu käyttäytymään hyvin kotona, yleisillä paikoilla sekä muiden koirien läheisyydessä.

Rally-tokossa suoritetaan rata, joka koostuu erilaisista tehtäväkylteistä. Kylttejä on radalla 10–20 kpl 3-5 metrin välein. Koirakko etenee radalla perusseuraamisessa ja suorittaa kullakin kyltillä siinä määrätyn tehtävän. Tehtävät ovat esimerkiksi erilaisia suunnan- ja vauhdin muutoksia, pujottelua, pyörähdyksiä, peruuttamista, puolenvaihtoja, erilaisia asentoja ja niiden vaihtoja. Radalla voi olla myös hyppy tai putki sekä nami- tai leluhoukutus. Radan pituus ja liikkeiden vaativuus kasvaa luokasta toiseen siirryttäessä.

Rally-tokossa on neljä luokkaa: alokas- (ALO), avoin- (AVO), voittaja- (VOI) ja mestariluokka (MES). Näistä alokasluokka suoritetaan taluttimessa ja muissa luokissa koira suorittaa radan vapaana. Koirakon saavutettua luokassaan kolme vähintään 70 pisteen hyväksyttyä tulosta, on sen siirryttävä seuraavaan tasoluokkaan. Kolmesta hyväksytystä tuloksesta luokassaan koirakolle myönnetään koulutustunnus RTK1-4. Hyväksytty tulos on vähintään 70 pistettä, maksimipisteiden ollessa kaikissa luokissa 100 pistettä. Pistevähennyksiä tuomitaan paitsi väärin suoritetuista liikkeistä myös esimerkiksi taluttimen kiristymisestä, liiallisesta vinoudesta, haluttomuudesta ja hitaudesta, nuuskuttelusta, kyltteihin tai houkutukseen koskemisesta tai liian kovasta komentamisesta. Kehuminen sen sijaan on sallittua ja jopa toivottavaa koko suorituksen ajan!

Rally-tokon on lajina tarkoitus sopia kaikille ihmisille ja kaikille koiraroduille ja sitä voi harrastaa myös pyörätuolilla liikkuen. Rally-toko on alokasluokassa vielä helppoa ja kynnys kisaamaan on tarkoituksella mahdollisimman matala. Ylemmissä luokissa riittää sitten haastetta tavoitteellisemmillekin ohjaajille ja kouluttajille. Laji sopii myös mainiosti yhteistyön ja kontaktin parantamiseen, iloiseen temppujen opettamiseen ja aktivointiin. Sitä on helppo harjoitella itseksensä myös kotona ja lenkkien ohessa. Agility- ja tokokoirille se tarjoaa hyvää fysiikkatreeniä etenkin ylemmissä luokissa, missä tehdään pyörähdyksiä eri suuntiin, takapään käyttöä, peruutusta ja seuraamista myös oikealla puolella. Eläköityvien agilitykoirien vanhuuspäivien iloksi se on myös mitä mainiota aktivointia!

Rally-Toko virallistui Suomessa 1.5.2014. Kyltit, kylttiselosteet ja säännöt löytyvät Rally-Tokoyhdistys ry:n kotisivuilta www.rally-toko.fi.

MKN:n toiminnassa rally-tokoilu aloitettiin syksyllä 2013 Rally-tokon perusteet alkeiskurssilla. Ja sen jälkeen on pidetty avoimia rally-tokoharjoituksia, jotka jatkuvat myös nyt tulevana keväänä. Harjoitusten ajankohdat löytyvät yhdistyksen kotisivuilta toimintakalenterista. Tervetuloa rally-tokoharjoituksiin opettelemaan rally-tokoliikkeitä hymyssä suin ja hännät heiluen.

Teksti: Rally-Tokoyhdistys ry ja Jaana Pullola, 03.02.2015

Rally-lydnad med leende läppar och viftande svansar

Rally-lydnad utvecklades i USA i början av 2000-talet. Grenen kombinerar element från lydnad, agility och hunddans. Det väsentliga är förarens och hundens glada samarbete och goda kontakt. Hunden får vägledas både med muntliga kommandon och handrörelser samt uppmuntras under hela prestationen. Rally-lydnad utvecklades med tanke på helt vanliga hundägare och huvudmålet är att få hundar, som är skolade att bete sig bra hemma, på allmänna platser och i närheten av andra hundar.

I Rally-toko går man genom en bana, som består av olika uppgiftsskyltar. Det finns 10-20 st skyltar längs banan med 3-5 meters mellanrum. Hunden och föraren följs åt längs banan och utför en uppgift/ett moment vid varje skylt. Uppgifterna är t ex olika byten av riktning och fart, slalom, vändningar, backningar, sidobyten, olika ställningar och byten av dessa. På banan kan det även finnas ett hinder eller en tunnel samt en godis- eller leksaksfrestelse. Längden på banan och svårighetsgraden på rörelserna växer från en klass till den andra.

I Rally-lydnad finns det fyra klasser: nybörjar- (ALO), fortsättning- (AVO), avancerad- (VOI) och mästarklass (MES). I nybörjarklassen går hunden i koppel medan hunden hålls lös i de andra klasserna. När hunden och föraren uppnått tre minst 70 poängs resultat i sin klass, måste de flyttas upp till nästa klass. För tre godkända resultat i sin klass får hunden och föraren skolningsbeteckningen RTK1-4. Ett godkänt resultat är minst 70 poäng, högsta möjliga poäng i alla klasser är 100 poäng. Poängavdrag döms man till förutom för felutförda rörelser också för t ex sträckt koppel, för snett sittande, liggande osv, ovilja och tveksamhet, nosningar, vidrörelse vid skyltar eller frestelser samt för hårda kommandon. Att ge beröm däremot, är tillåtet och t o m önskvärt under hela prestationen!

Det är meningen att Rally-lydnad som gren ska lämpa sig för alla människor och alla hundraser och det kan utföras även med rullstol. Rally-lydnad är ännu lätt i nybörjarklass och tröskeln till att börja tävla är medvetet så låg som möjligt. I de högre klasserna finns det däremot utmaningar även för ambitiösa förare och skolare. Grenen lämpar sig utmärkt för att förbättra samarbete och kontakt, för att lära ut glada trick och aktivera. Det är lätt att träna också på egen hand hemma och på länk. För agility- och lydnadshundar ger grenen bra fysisk träning, speciellt i de högre klasserna, där man gör roteringar åt olika håll, använder bakdelen, backningar och följningar även på högra sidan. Rally-lydnad är lämplig aktivitet som förgyller ålderdomsdagarna och aktiverar pensionerade agilityhundar.

Rally-lydnad blev officiell i Finland 1.5.2014. Skyltar, skyltförklaringar och regler finns på Rally-Tokoyhdistys ry:s hemsida www.rally-toko.fi.

I Kvarkens Retrievers regi startade Rally-lydnad på hösten 2013 med en nybörjarkurs i Rally-lydnadens grunderna. Efter det har det hållits öppna rally-lydnadsträningar, som också fortsätter nu på våren. Tidpunkterna för träningarna finns på föreningens hemsida i verksamhetskalendar. Välkommen på rally-lydnadsträningar och lär er rally-lydnadsmoment med leende läppar och viftande svansar.

Teksti: Rally-Tokoyhdistys ry ja Jaana Pullola, 03.02.2015 Översättning Tina Korpela

Pohjanmaa-CUP Epävirallinen joukkue WT-koe (osa-2)

Yhdistys järjesti Pohjanmaa-CUP epävirallisen joukkue WT-kokeen (osa-2) Maalahdessa 9.11.2014.

Pohjanmaa-CUP Inofficiell lagtävling WT-prov (del-2)

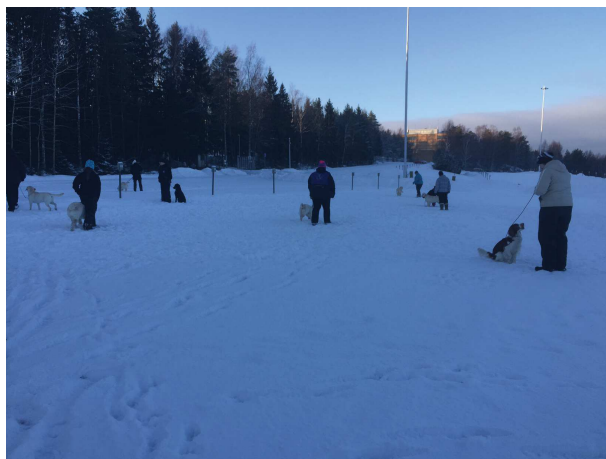
Föreningen arrangerade en Pohjanmaa-CUP inofficiell lagtävling WT-prov (del-2) i Malax 9.11.2014.

Voittajajoukkue / Vinnarlaget

Avoimet näyttelyharjoitukset

Öppna utställningsträningar

Kuva / Foto Tina Korpela / Elina Huhta

Kevään ensimmäisiin näyttelyharjoituksiin osallistuivat 14 koiraa ja seuraavalla kerralla oli vielä runsaampi lukumäärä kun 17 koiraa olivat paikalla ohjaajineen. Näyttelytilanteiden lisäksi harjoiteltiin perustotelevaisuutta ja erilaisia kohtaamistilanteita. Vetäjinä toimivat näyttelytoimikunnan jäsenet ja ensimmäisinä vuorossa olivat Riitta Lehtinen ja Elina Huhta.

I vårens första utställningsträningar deltog 14 hundar och nästa gång var det ännu fler hundar och hundförare på plats då hela 17 hundar deltog i träningarna. Förutom utställningssituationer tränades grundlydnad och olika kontaktsituationer. Som dragare fungerar utställningskommitténs medlemmar och först ut var Riitta Lehtinen och Elina Huhta.

Avoimet NOME

perustottelevaisuusharjoitukset

Öppna NOME grundlydnadsträningar

Kuva / Foto Jyrki Vainio

Myös avoimet NOME harjoitukset on aloitettu NOME-perustottelevaisuusharjoituksilla. Ne on tarkoitettu kaikille, jotka kevään 2015 aikana aikovat osallistua MKN:n NOU/NOME-lajikohtaisiin harjoituksiin ja/tai kurssille. Harjoituksissa harjoitellaan noutajien taipumuskokeessa ja metsästyskokeessa tarvittavaa perustottelevaisuutta.

Eli mikäli tähtäimessäsi kevään/kesän 2015 aikana on osallistuminen noutajien taipumuskokeeseen ja/tai noutajien metsästyskokeeseen, niin nyt on hyvä aloittaa harjoittelemisen NOME-perustottelevaisuudella. Ja jatkaa kevään aikana NOU/NOME-lajikohtaisilla harjoituksilla ja/tai kurssilla, joista tulee lisää informaatiota MKN:n nettisivuille myöhemmin. Seuraa nettisivujamme.

Även öppna NOME träningar har inletts med NOME-grundlydnadsträningar. De är för alla, som under våren 2015 tänker delta i KR:s träningar och/eller kurser specifika för NOU/NOME. På träningarna tränas den grundlydnad som krävs för retrievrarnas anlagsprov och jaktprov.

Om du alltså siktar på att delta i retrievrarnas anlagsprov och/eller retrievrarnas jaktprov under våren/sommaren 2015, så är det nu bra att börja med att träna NOME-grundlydnad och under våren fortsätta med träningar och/eller kurser specifika för NOU/NOME. Information om dessa fås via KR:s hemsidor senare. Håll ögonen på hemsidorna.

Kuva / Foto Tina Korpela

Ensimmäisissä harjoituksissa oli 19 koirakkoa, jotka jaettiin kahteen ryhmään, aloittelijat ja kokeneemmat.

På de första träningarna var 19 hundekipage, som delades in i två grupper, nybörjare och mer erfarna.

Kuva / Foto Tina Korpela

Match Show

29.3.2015

Koivulahten kasvihuoneella Vid växthuset i Kvevlax (Lakörsvägen 1)

**Ilmoittautuminen alkaa /
Anmälningar från klockan 10.00.
Kehät / Ringarna klockan 11.00.**

*Koirien rokotukset tarkistetaan,
rokotustodistus mukaan.
Hundarnas vaccinationer kontrolleras,
vaccinationsintyg med.*

*Maksut vain käteisellä.
Endast kontant betalning.*

*Paikalla myös buffetti!
På plats även buffé!*

Luokat ja maksut Klasser och avgifter

Lapsi & Koira Barn & Hund	5 €
Isot koirat Stora hundar	8 €
Pienet koirat Små hundar	8 €
Pennut Valpar	8 €

Tervetuloa! Välkommen!

Yhteistyössä:

